

alle ansatte i det offentlige skal løbe hurtigere. Der er regnet med en effektivitetsstigning på alle offentlige områder på et par procent, og det på trods af at vi ved, at det selvfølgelig vil skabe mere nedslidning og mere udstødning, og på trods af at vi ved, at nedslidningen er værst i den offentlige sektor.

De 800.000 uden for arbejdsmarkedet er det største spild af ressourcer, man har set. Det er et af landets største økonomiske problemer, og det bliver kilden til større sociale problemer og til større konflikter. Nogle tror, at problemet kan løses ved at skære lidt i efterlønnen og andre ordninger. Men nej, det vil bare flytte udgifterne til andre konti, og det vil bare gøre livet en lille bitte smule surere for dem, der er skubbet udenfor. Løsningen er selvfølgelig at stoppe udstødningen fra arbejdsmarkedet ved at ændre forholdene, og jeg skal vende tilbage til, hvad vi mener der skal gøres.

Men først vil jeg sige lidt om en anden sag, som negligeres i denne finanslov, nemlig miljøet. Mens Miljøministeriet i en vejledning til kommunerne forbereder os på, at vandet vil stige, må man lede forgæves i finanslovsforslaget efter en indsats for at begrænse den globale opvarmning og forhindre, at det meste af Amager kommer under vand. Det er en ren Lomborgfinanslov, og filosofien er i bedste Lomborgstil at pege på de positive sider, f.eks. at den globale opvarmning giver længere somre. Jamen herregud, sådan kan man da ikke føre politik.

Der er ikke afsat en eneste krone til udvikling af anden alternativ og vedvarende energi. Tværtimod budgetteres der i finansloven med en endnu større afbrænding af kul og olie i 2005. Alle de projekter til fremme af den vedvarende energi, som Enhedslisten fik vedtaget under den foregående regering, er fortsat lukket ned, og de samlede bevillinger til miljøindsatsen er igen beskåret, denne gang med 200 mio. kr. De få forbedringer af naturen, som regeringen og den nye miljøminister praler af, er alle finansieret af nedskæringer på andre miljøopgaver, så man må sige, at ånden fra Lomborg og Hans Christian Schmidts tid stadig hersker i Miljøministeriet.

Den globale opvarmning ignorerer regeringen, og den globale ulighed er regeringen også fuldstændig ligeglad med. Bare ofrene for uro og fattigdom ikke kommer til Danmark, er regeringen sådan set ligeglad med dem, og derfor er der år efter år skåret i ulandsbistanden. Vi har sidet og lavet et lille regnestykke, som viser, at

hvis denne regering – hvad vi inderligt ikke håber – sidder perioden ud og kommer til at sidde en periode mere, ender det med en samlet beskæring af ulandsbistanden på 10 mia. kr., og det vel at mærke i en situation, hvor 2 milliarder mennesker på denne klode lever for under 2 dollars om dagen. Fordelingen af verdens ressourcer har aldrig været skævere, end den er i dag, og den skæve fordeling medfører sult, den medfører død, og den medfører kollaps af hele samfund og i alt for mange tilfælde desværre også krig og terror.

Selv om ulandsbistanden kun er en dråbe i havet, er det altså en dråbe, der sikrer mennesker uddannelse, sikrer dem medicin og sikrer dem tryghed og overlevelse. Ikke mindst kan ulandsbistanden selvfølgelig være med til at hjælpe mennesker til at hjælpe sig selv, og derfor vil Enhedslisten ikke bare hæve niveauet til den ene procent, det lå på, inden regeringen kom til. Vi har sat os et mål om, at ulandsbistanden skal op på 1,5 pct.

Kl. 17.50

Jeg kunne selvfølgelig nævne mange andre områder: Forringelser af uddannelserne, mangel på boliger og manglende byfornyelse. Der er grunde nok til at sige nej til den samlede finanslov og kræve en ny regering. Men når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi ikke bare kræver en ny regering, men også en ny politik, for man skal ikke tage fejl af, at alt for mange af temaerne er født under den tidligere regering.

Denne regering er ved at komme op i et højere privatiseringsgear, men stadig er det sådan, at langt, langt størstedelen af alle de privatiseringer, der er gennemført siden Schlüters tid for 20 år siden, er gennemført af SR-regeringen, og de stramme budgetter for kommunerne – den såkaldte 2010-plan – blev skrevet af hr. Lykketoft og fru Jelved, men har fået et ekstra lille drej på skruen af den nuværende finansminister. Stramningerne og forringelserne for de arbejdsløse er hver gang gennemført af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og De Konservative i samarbejde, ligesom størstedelen af flygtninge- og indvandrerpolitikken sådan set er gennemført af et bredt flertal her i salen. Det er altså ikke nok med en ny regering; vi bliver nødt til at have en anden politik.

For vores vedkommende er det altså de 800.000 personer, der er uden for arbejdsmarkedet, som er det vigtigste problem, men det er også den største mulighed for fremtidens velfærdssamfund. Vi ser arbejdsløsheden som en